

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517209434
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3517209434.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej: I. J., bytom M. R. R. XXX/XX, F. E. nad R., zastúpenej Združením na ochranu práv občana - AVES, Jána Poničana 6115/9, Bratislava - mestská časť Devínska nová Ves, IČO: 50 252 151, o zaplatenie 1.239,24 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14. marca 2019, č.k. 3Csp/112/2017-91, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd pri p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 39,76 Eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 39,76 eur od 15.04.2015 do zaplatenia, rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14. marca 2019, č.k. 3Csp/112/2017-91, v časti o zaplatenie 39,76 Eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 39,76 eur od 15.04.2015 do zaplatenia z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II., ktorým bola zamietnutá žaloba v časti o zaplatenie 1.192,28 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.192,28 Eur od 15.04.2015 do zaplatenia a v súvisiacom výroku III. o trovách konania p o t v r d z u j e .

III. Žalovaná m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 7,20 Eur zastavil; výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol; výrokom III. rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení uviedol, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. sa žalobou doručenou súdu dňa 21.12.2017 voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.239,24 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 15.04.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovaná vzniesla námietku premĺčania a žiadala, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a žalovanej priznal trovy konania. Žalobca uplatnenú pohľadávku špecifikoval ako nesplatený úver poskytnutý žalovanej žalobcom na základe zmluvy. Žalobcom uplatnená pohľadávka čo do právneho dôvodu a výšky predstavuje nezaplatenú časť úveru, čo vyplýva z predloženej úverovej zmluvy a prehľadom platieb na úver. Žalovaná pohľadávka pozostáva z dlžnej istiny 1.232,04 Eur, čo predstavuje celkovú dlžnú sumu úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok, ktorú sa žalovaná zaviazala v zmysle zmluvy zaplatiť, z nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 7,20 Eur, účtovaných v zmysle všeobecných zmluvných podmienok úverovej zmluvy, ktoré zobral späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň upravil petit žaloby navrhujúc, aby súd žalovanú zaviazal k zaplateniu istiny 1.232,04 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.232,04

Eur od 15.04.2015 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Vzhľadom na dispozičné oprávnenie žalobcu v predmetnom konaní súd konanie v časti o zaplatenie 7,20 Eur zastavil. Súd vykonal dokazovanie a zistil skutkový stav veci. Dňa 03.02.2014 bola medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 1.200,- Eur, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v 72-och mesačných splátkach vo výške 34,63 Eur. Celková čiastka, ktorú sa zaviazala vrátiť predstavovala 2.493,35 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli zmluvné podmienky. V zmysle bodu 12.4 Zmluvných podmienok, právny predchodca žalobcu mal právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je dlžník v omeškani so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a právny predchodca žalobcu upozornil na uplatnenie tohto práva dlžníka 15 dní vopred. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovanej bolo predpísaných 11 splátok po 35,63 Eur, so splatnosťou dňa: 20.03.2014, 20.04.2014, 20.05.2014, 20.06.2014, 20.07.2014, 20.08.2014, 20.09.2014, 20.10.2014, 20.11.2014, 20.12.2014, 02.01.2015. Žalovaná uhradila 7 splátok á 35,63 Eur, a to dňa 01.04.2014, dňa 02.05.2014, 21.05.2014, 03.07.2014, 23.07.2014, 27.08.2014 a 25.09.2014. Dňa 12.02.2014 uhradila 7,13 Eur a v dňoch 29.12.2015, 24.02.2016, 06.04.2016, 04.05.2016, 02.6.2016 a 02.09.2016 po 10,- Eur. Splátky splatné od 20.10.2014 už neuhradza riadne a včas, preto ju právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 31.12.2014 upozornil, že eviduje nedoplatok na splátkach, pričom ak do 05.02.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci október 2014, bude oprávnený úver zosplatiť. Upomienka bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 12.01.2015, čo vyplýva z pripojenej doručky. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 09.04.2015 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že z dôvodu neuhradenia dlžných splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke, sa dlh z úverovej zmluvy stal splatným naraz v celom rozsahu. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná po zosplatení vykonala 6 čiastočných úhrad po 10,- Eur. Z dlžnej sumy uhradila celkovo 316,54 Eur.

3. V predmetnej veci mal súd preukázané uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď žalovaná požiadala právneho predchodcu žalobcu o pôžičku a na základe tejto žiadosti jej právny predchodca žalobcu poskytol bezúčelový úver. Svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, na ktorý sa v čase vzniku zmluvného vzťahu vzťahoval zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom je zrejmé, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytoval dočasne peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere žalovanej ako spotrebiteľovi. Je nepochybné, že žalovaná v zmluvnom vzťahu konala ako fyzická osoba spotrebiteľ. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení súd považoval právny vzťah medzi stranami za spotrebiteľský, preto je potrebné zmluvu podriaďiť režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a vo vzťahu k Občianskemu zákonníku je lex specialis, čo znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z. z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uzatvorená úverová zmluva spĺňa náležitosti § 9 ods. 2 ZSÚ v znení účinnom v čase jej uzavretia.

4. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovanou súd dospel k záveru, že táto je v celom rozsahu dôvodná. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že dlh žalovanej sa stal splatným po tom, čo právny predchodca žalobcu uplatnil svoje právo a zosplatiť celý úver v dôsledku nesplnenia splátky splatnej dňa 20.10.2014. Pre prípad, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, určuje ust. 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle tohto ustanovenia začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplateného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu, začína plynúť už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. V tomto smere súd poukazuje na konštantnú judikatúru súdov vyššieho stupňa, napr. rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019, č.k. 19Co42/2017 zo dňa 18.01.2018, č. k. 19Co/211/2016 zo dňa 13.10.2016. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac október 2014 (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), ktorá bola splatná dňa 20.10.2014, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu odo dňa nasledujúceho po splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 21.10.2014 a uplynula 21.10.2017. Svoje právo na zaplatenie zosplateného dlhu žalovanej z úveru si žalobca uplatnil až žalobou podanou na súde dňa 21.12.2017, teda po márnom uplynutí premlčacej doby. V dôsledku uplatnenia námietky premlčania zo strany žalovanej nebolo možné v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčané právo žalobcovi ako

veriteľovi priznať a z tohto dôvodu súd žalobu zamietol. Žalovaná bola v celom rozsahu svojej žaloby procesne úspešná, preto súd zaviazal žalobcu k povinnosti nahradiť jej trovy konania v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku o trovách konania žalovaného, žalobca podal včas odvolanie. Deklaroval uplatnenie odvolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci. V časti o zaplatenie 39,76 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 39,76 Eur od 15.04.2015 do zaplatenia vzal žalobu späť a konanie v tejto časti žiadal zastaviť. V časti o zaplatenie sumy 1.192,28 Eur s prísl. navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a priznať mu tento nárok a nárok na náhradu trov konania. V odvolaní uviedol, že v uvedenej časti súd prvej inštancie posúdil jeho nárok ako premlčaný. Poukázal na dikciu § 103 Občianskeho zákonníka s tým, že toto ustanovenie priamo odkazuje na § 565 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie mal použiť § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatenia úveru, teda premlčaniu podľa tohto ustanovenia by vzhľadom na začatie sporu 21.12.2017 mohli podliehať splátky splatné od 20.10.2014 do 20.12.2014, ktoré však žalovaný zaplatil čiastočne pred podaním žaloby v sume 67,13 Eur. Premlčanie zosplateného celého úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.01.2015 mal posúdiť podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. Listom zo dňa 09.04.2015 bol zosplatený celý úver ku dňu 19.02.2015 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.01.2015, žaloba bola podaná na súde dňa 21.12.2017, teda časť zosplateného úveru, pozostávajúca zo splátok splatných od 20.01.2015, premlčaná nie je, keďže nárok bol na súde uplatnený v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť od 21.01.2015. Z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Toto obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by premlčacia doba začala plynúť tak, ako to posúdil súd prvej inštancie, došlo by k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/228/2016, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka pre celý zosplatený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci označil neprípustné. Taktiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/44/2018 zo dňa 30.04.2018. Podporne poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 21Cdo/456/2006, podľa ktorého k zosplateniu dlhu nemôže dôjsť predtým, ako bude výzva na zosplatenie doručená dlžníkovi. Taktiež podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 21Cdo/426/2005 splatnosť celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky nastáva až okamihom, keď veriteľ dlžníka o zaplatenie požiadal, nie okamihom, kedy tak v súlade so zmluvným jednaním urobiť mohol.

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a poukázala na rozhodnutia súdov, Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co/42/2017 zo dňa 18.01.2018, Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 16Csp/194/2016 zo dňa 28.11.2017. Má za to, že ak by súd priznal veriteľovi premlčanú pohľadávku v rozpore s § 103 OZ a svoje rozhodnutie by odôvodnil tým, že premlčacia lehota začala plynúť až odo dňa zosplatenia úveru, priznal by tak podnikateľovi k premlčacej lehote navyše 3 mesiace, pretože premlčanie dlhu podľa § 103 OZ začína plynúť odo dňa zročnosti prvej neuhradenej splátky pre ktorú veriteľ úver - pôžičku predčasne zosplatil. Tým by bola porušená rovnosť zbraní (právo na spravodlivý proces), navyše, ak kolégium Krajského súdu v Trenčíne ustálilo výklad § 103 Občianskeho zákonníka. Plynutie premlčacej lehoty odo dňa zosplatenia úveru by sa potom posudzovalo podľa § 101 OZ a podľa § 103 OZ by sa posudzovalo premlčanie jednotlivých splátok iba v tom prípade, ak by veriteľ pohľadávku nezosplatil pre nesplnenie niektorej splátky a v prípade ak by zosplatenie úveru nebolo platné. Žalobcovi pritom nič nebránilo v tom, aby uplatnenú pohľadávku na súde uplatnil už v mesiaci október roku 2014, a nie až v decembri 2017. Ak by sa aj odvolací súd priklonil k názoru žalobcu, tak v tom prípade by neboli splnené podmienky na zmenu rozhodnutia. Na predmetný spotrebiteľský úver dopadá zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (v zmluve sú náležitosti úveru zavádzajúce, t.j. nesprávne v neprospech žalovanej), žalobca poskytol žalovanej sumu 1.200 Eur z ktorého, podľa zistenia súdu prvej inštancie, žalovaná uhradila celkovo 316,54 Eur a teda nesplatená časť úveru je vo výške 883,46 Eur. Žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby konanie v časti o zaplatenie 39,76 Eur s príslušenstvom zastavil, avšak žiada zaviazat žalovanú zaplatiť sumu 1.192,28 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 1.192,28 Eur od 15.4.2015 do zaplatenia, čo je nad rámec toho na čo by mal nárok v prípade ak by pohľadávka nebola premlčaná.

Okrem toho, v danej veci nebola ešte riešená otázka bonity žalovanej a odborná starostlivosť veriteľa. Žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

7. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

8. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

9. Keďže žalobca vzal svoju žalobu v časti o zaplatenie 39,76 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 39,76 Eur od 15.04.2015 do zaplatenia späť skôr ako rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť (§ 268 CSP) a žalovaná so späťvzatím žaloby nevyjadrila nesúhlas, odvolací súd v zmysle § 370 ods. 1 CSP späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 39,76 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 39,76 Eur od 15.04.2015 do zaplatenia pripustil, v zmysle § 370 ods. 2 CSP zrušil čiastočne rozsudok vydaný súdom prvej inštancie a konanie v tejto časti zastavil.

10. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu, Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku II., ktorým bola zamietnutá žaloba v časti o zaplatenie 1.192,28 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.192,28 Eur od 15.04.2015 do zaplatenia a v súvisiacom výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., odvolaním napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

12. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolací dôvod, spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

13. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Vychádzajúc z obsahu spisu, odôvodnenia napadnutého rozsudku i argumentácie strán v prvoinštančnom i odvolacom konaní, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu a dospel k správnym právnym záverom, vo vzťahu k čomu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vzťahujúceho sa k veci samej, v ktorom sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami strán sporu prednesenými v prvoinštančnom konaní, s ktorým odôvodnením, sa odvolací súd v plnom rozsahu identifikuje (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je spotrebiteľským vzťahom v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka i zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zároveň spotrebiteľským úverom podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie správne ustálil, že právny predchodca súčasného žalobcu listom z 09.04.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, pričom žalovanú (pozn. - v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) predžalobnou upomienkou vyzval na doplatenie už splatných splátok a upozornil ju na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok. Z predžalobnej upomienky bolo konkrétne dokazovaním, vykonaným súdom prvej inštancie zistené, že sa týka nedoplatku na splátkach v celkovej výške 103,32 Eur s tým, že ak do 05.02.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2014, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Odvolací súd sa stotožnil i s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, pokiaľ ide o premlčanie nároku žalobcu vzhľadom na predčasné zosplatenie pôžičky.

16. Na zdôraznenie správnosti dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie uvádza odvolací súd nasledovné skutočnosti.

17. Podľa § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatiť (napr. lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej

splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatiť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ako je tomu v občianskoprávnej úprave -napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv. V tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu bola premlčacia doba v trvaní (de facto) dva a trištvrté roka dostatočná na to, aby veriteľ uplatnil svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde.

18. V dôsledku uplatnenia námietky premlčania zo strany žalovanej nebolo možné v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčané právo žalobcovi priznať a z tohto dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o zaplatenie 1.192,28 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.192,28 Eur od 15.04.2015 do zaplatenia a v súvisiacom výroku III. o trovách konania potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

19. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR (sp.zn. 21Cdo/456/2006 a sp.zn. 21Cdo/426/2005), odvolací súd uvádza, že ustálená rozhodovacia prax v zmysle čl. 2 CSP je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo aj jednotlivito v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. S prihliadnutím na čl. 3 CSP do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, pod tento pojem nespádajú a dovolávanie sa ich priamej aplikácie v tomto súdnom konaní nemá oporu. I pokiaľ ide o argumentačne podporné použitie uvedených rozhodnutí, treba zohľadniť, že tieto rozhodnutia vychádzajú z odlišného skutkového stavu vecí a riešia iné právne otázky, než ktoré boli predmetom tohto súdneho konania. Čo sa týka odvolateľom namietaného rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/228/2016 a Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/44/2018, uvedené vychádzajú z odlišného skutkového stavu (veriteľ neoznačil v listinách, pre omeškanie s ktorou splátkou konkrétne došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti záväzku), čo následne viedlo k inému právnomu posúdeniu než v súdnej veci.

20. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie 39,76 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 39,76 Eur od 15.04.2015 do zaplatenia späťvzatím žaloby v tejto časti bez uvedenia dôvodu, pričom v konaní nebolo zistené, že by túto dlžnú sumu žalovaná žalobcovi dobrovoľne uhradila v priebehu konania, patrí žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v tejto časti. Vo zvyšku bola žalovaná v odvolacom konaní plne úspešná. Na základe uvedeného odvolací súd vyslovil, že žalovanej patrí voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).